

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

Πρόδηλος τυγχάνει

ἡ ἐξαιρετικὴ σημασία τὴν ὁποίαν ἔχρυσι διὰ τὴν Ἑλλάδα αἱ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπερχόμεναι ἐν τοῖς συνδυασμοῖς τῆς διεθνούς πολιτικῆς μεταβολαί, αἱ μετατρέπουσαι ἐνίοτε ἄρδην τὰς ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων σκέψεις τινῶν δυνάμεων, καὶ προξενούσαι ἀλλαγὴν πολιτικῆς δυσκόλως ἐξηγουμένην ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κόσμου.

Ἡ ἄρτι ἐπελθοῦσα λήξις τοῦ ρωσσοῦλων πολέμου ἐπὶνέγκει μίαν τῶν κρίσεων ἐκείνων τῆς διεθνούς πολιτικῆς, αἵτινες εἰσὶ γόνιμοι εἰς σοβαρωτάτας μεταβολὰς ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλας σχέσεσι τῶν δυνάμεων, καὶ ὁλόκληρος ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος συζητεῖ περὶ τῶν ἐνδεχομένων νέων συμμαχιῶν τῶν μελλουσῶν νὰ μετατοπίσῃσι πιθανῶς τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας. Ἐπειδὴ τὸ Μακεδονικὸν καὶ τὸ Κρητικὸν ζήτημα διατελοῦσιν ἐκκερμη, καὶ οἱ ἐγκυμονοῦμενοι νέοι συνδυασμοὶ τῆς διεθνούς πολιτικῆς μεγάλην ὁρμήν ἔσκησιν ἐπὶ τῆς λύσεως τῶν ἐπιρροῶν, ἐπικαίρως νομίζομεν νὰ πραγματευθῶμεν διὰ βραχέων περὶ τῆς διεθνούς καταστάσεως.

Καὶ ἐν πρώτοις, δέον νὰ ὑπομνήσωμεν, ὅτι ἐν τῇ διεθνῇ πολιτικῇ ἡ θέσις τῆς Ἀγγλίας ρυθμίζει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν στάσιν τῶν ἄλλων δυνάμεων· τοῦτο δὲ συμβαίνει ἀπὸ ἐνὸς ἡδὴ αἰῶνος· ἐξηγεῖται δὲ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔχουσα τὸ μεγαλύτερον καὶ πλουσιώτερον ἀποικιακὸν Κράτος, δεσπόζουσα δὲ ἐπὶ κήσεων αἵτινες εἶνε πολλαπλάσιαι τῶν ἀποικιακῶν κήσεων ὅλων τῶν λοιπῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης λαμβανομένων ὁμοῦ, ὁμοιάζει τὸν πλούσιον, οὗτινος τὰ χρηματοκιβώτια ἐποφθαλμιῶσι μετὰ φθόνου πάντες, καὶ ὅστις καταβάλλει διαρκῶς πᾶσαν προσπάθειαν ὥπως τὰ προφυλάξῃ ἀπὸ τῶν ἐπιθέσεων ἐκείνων, οἵτινες εὐκαιρίαν κατάλληλον καρποκοῦσιν ὥπως τὰ διαρπάσωσιν. Ἡ ἀγγλική, ἄρα, πολιτικὴ, ἀπὸ ἐνὸς ἡδὴ αἰῶνος δύο πράγματα διὰ παντοίων τρόπων προσπαθεῖ νὰ κατορθώῃ : νὰ ματαιήσῃ πάντα ἀντιβρετανικὸν συνασπισμὸν τῶν ἡπειρωτικῶν τῆς Εὐρώπης Κρατῶν, καὶ νὰ διατηρῇ ἀσφαλῆ καὶ ἐλευθέραν δι' ἐκυτὴν τὴν ὁδὸν τῶν Ἰνδιῶν. Ὅλοι οἱ συνδυασμοὶ τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀνατολῇ γνωστὸν εἶνε ὅτι εἰς τὸν διπλοῦν τοῦτον σκοπὸν ἀποβλέπουσι, σκοπὸν τὸν ὁποῖον, μετ' ἄκρας ὄντως δεξιότητος κατάρθωσε μέχρι τοῦδε νὰ ἐξυπηρετῇ. Ἀπὸ ὁλοκλήρου ἡδὴ αἰῶνος ἡδυνήθη, τὴν μὲν Ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην νὰ κρατῇ διηρημένην εἰς ἐχθρικά στρατόπεδα συγκρουόμενα πρὸς ἀλλήλα, τὴν δὲ ὁδὸν τῶν Ἰνδιῶν νὰ ἐξασφαλίσῃ, καταλαβοῦσα διαδοχικῶς ὅλα τὰ κατὰ μῆκος αὐτῆς στρατηγικὰ σημεῖα, ἅτινα τῇ ἦσαν χρήσιμα. Οὕτω δέ, ἄλλοτε μὲν ἐκ τοῦ φανεροῦ, ἄλλοτε δὲ ἐμμέσως καὶ ἀπὸ τῶν παρασκηνίων, αὕτη ὑπῆρξεν ὁ ρυθμιστὴς τῆς Διεθνούς πολιτικῆς.

Μέχρι τοῦ ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1877 καὶ τοῦ Βερολινείου Συνεδρίου, ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ ὑπῆρξε καθαρῶς ἀντιρωσσική. Ἡ Ἀγγλία ἐθεώρει λίαν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὁδοῦ τῶν Ἰνδιῶν τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Ρωσσίας ἐπὶ τῶν στενῶν τοῦ Βοσπόρου καὶ Ἑλλησπόντου, καὶ διὰ τοῦτο, προσεπάθησε καὶ ἐπέτυχε νὰ ματαιώσῃ πᾶσαν τῆς Ρωσσίας προσπάθειαν τείνουσαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ τοιούτου της πόθου. Ἀλλὰ μετὰ τὴν

συνθήκην τοῦ Βερολίνου ἤρχισε νέος παράγων νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὸν ὁρίζοντα τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ὁ γερμανικός. Κατ' ἀρχὰς οἱ σκοποὶ τῆς Γερμανίας δὲν ἐξεδηλώθησαν τόσον σαφεῖς καὶ καθωρισμένοι. Ἐν τούτοις, ἡ Ἀγγλία τοὺς προησθάνθη καὶ ἔσπευσε νὰ λάβῃ τὰ μέτρα της, καταλαβοῦσα τὴν Κύπρον, καὶ εἶτα τὴν Αἴγυπτον. Διὰ τῶν δύο τούτων προσκτήσεων ἐνόμισεν, ὅπως δήποτε, ἐξησφαλισμένην τὴν θέσιν της ἐν τῇ Ἀνατολικῇ λεκάνῃ τῆς Μεσογείου. Καὶ ἐξηκολούθησε μὲ ὄμμα ἄγρυπνον νὰ παρακολουθῇ τὴν ἐξέλιξιν τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς, ἥτις μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀνάρρῃσιν τοῦ Γουλιέλμου Β' ἤρχισε καθιστάμενη εὐκρινὴς καὶ ἀπεκαλύφθη βαθμὴδὲν τελείως. Σήμερον οὐδεὶς ἄγνοεῖ τὰ ἐπὶ τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς σχέδια τοῦ Παγγερμανισμοῦ, ἅτινα, διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Αὐστρίας ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ διὰ τῆς συγχρόνου καθόδου τῆς Γερμανίας εἰς τὸν λιμένα τῆς Τεργέστης δύνανται νὰ λάβωσι σάρκα καὶ ὀστά. Τούτων γενομένων, μεγάλοι στόλοι γερμανικοὶ καὶ αὐστριακοὶ ἤθελον κυριαρχήσῃ τῆς Ἀνατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου, ἡ δὲ Ἀσιατικὴ Τουρκία θὰ καθίστατο γερμανικὴ ἀποικία μὲ ἓνα κατὰ τύπους Σουλτάνον ἐν Κωνσταντινουπόλει, μὴ διαφέροντα τοῦ Ἐμίρου τῆς Βουχάρας ἢ τοῦ Χάου τῆς Χίβας ὑπὸ ἔποψιν πολιτικῆς αὐτοτελείας.

Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα σχέδια ἀπετέλουν τρομερὸν κίνδυνον διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἥς ὁ γερμανοφοβία ἠβύχανεν. ἐφ' ὅσον ἐβλεπε τὴν καταπληκτικὴν αὐξήσιν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῆς Γερμανίας, τὴν βιομηχανικὴν τῶν Γερμανῶν ἐπίδοσιν καὶ τὴν προϊούσαν ἐνίσχυσιν τοῦ γερμανικοῦ στόλου. Ὁ ἀπὸ τῆς Γερμανικῆς ἐπικρατήσεως κίνδυνος ἐπεσκίασε λοιπὸν ἀφ' ἱκανῶν ἐτῶν διὰ τοὺς Ἀγγλους τὸν ἀπὸ τῆς ρωσικῆς ἐπικρατήσεως κίνδυνον, καὶ ἡ Ἀγγλία πρὸ καιροῦ ἔσπευσε νὰ εἶνε ἡ ἀντισταθμικὴ δύναμις ἣν ἐθεωροῦμεν φυσικὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ προστατίδα καὶ σύμμαχον.

Ἐν τούτοις, αἱ περιστάσεις ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ Εὐρώπῃ ἐβόηθησαν κατ' ἀρχὰς τὴν ἀγγλικὴν διπλωματίαν. Ἡ Ρωσσία, βλέπουσα τὰς ἐπὶ τῆς Τουρκίας βλέψεις αὐτῆς προσκρουούσας εἰς τὰς γερμανικὰς φιλοδοξίας, ἐκυτὴν δὲ καταστάσαν ἀνίσχυρον, ἐδημιούργησε τὴν γαλλορωσσικὴν συμμαχίαν ὡς ἀντίρροπον κατὰ τῆς γερμανικῆς ἐπιρροῆς. Ὁ συνδυασμὸς οὗτος διακίρην τὴν Εὐρώπην εἰς δύο ἀντιπάλους συμμαχίας, ἐξυπηρετεῖ θαυμασίως τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν, διότι καθίστα ἀδύνατον τὸν ἀντιγερμανικὸν συνασπισμὸν καὶ ἐβοήθει τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἀσφαλίσῃ τὰ συμφέροντα της κλίνουσα πότε μὲν πρὸς τὴν μίαν πότε δὲ πρὸς τὴν ἐτέραν τῶν ἡπειρωτικῶν συμμαχιῶν.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα μέχρι πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, ὅτε ἡ Ἀπωτάτη Ἀνατολὴ ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, καὶ αἱ βλέψεις τῶν περισσοτέρων ἐστράφησαν πρὸς τὰ ἐκεῖ. Τότε μία ἀκάθεκτος ὁρμὴ ἐγεννήθη ἐν Ρωσίᾳ, ὠθοῦσα τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Τσάρου πρὸς κατακτήσεις καὶ ἐπεκτάσεις ἐν Κίνᾳ. Ἡ Γερμανικὴ πολιτικὴ ἐκθύμως ἐνεθάρρυνε τὴν Ρωσσίαν ὥπως στραφῇ πρὸς τὴν διέθυσιν ἐκείνην, καὶ τότε οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τοῦ Βερολίνου, τῆς Πετροπόλεως καὶ τῆς Βιέννης ἐσκέφθησαν, ὅτι ἀφοῦ ἐν τῇ Ἐφύπῳ τοῦτον εὐρὸν στάδιον ἡνοίγετο διὰ τὴν Ρωσσίαν,

ἡδύνατο αὕτη νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τῆς Γερμανίας ἐν τῇ ἐγγύς Ἀνατολῇ. Καὶ τότε ἡ πρώτη ἀπόπειρα τοιούτου συμβιβασμοῦ, ἐγένετο ἡ περὶ Μακεδονίας αὐστρορωσσικὴ συνεννόησις, ἡ τοσοῦτον ἀπαρέσασα, ὡς γνωστὸν, εἰς τοὺς Ἀγγλους. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἀνησύχησε σφόδρα τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις κατεῖδεν ἀμέσως, ὅτι ἀποκαθισταμένης συνεννόησεως διὰ τὰ πράγματα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς μετὰ τῆς γερμανικῆς καὶ τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς, ὁ ἀντιβρετανικὸς συνασπισμὸς, ὃν τοσοῦτον πάντοτε φοβεῖται, δὲν θὰ ἦτο ἀπραγματοποίητος καὶ ὅτι Γερμανία, Ρωσσία καὶ Γαλλία δὲν ἦτο δύσκολον νὰ συνενωθῶσιν ἡμέραν τινὰ ἐναντίον της. Καὶ ἔσπευσε ἀμέσως νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς πρόληψιν τοῦ κινδύνου. Ἐν πρώτοις, ἔκλεισε τὴν γνωστὴν πρὸς τριετίας συμμαχίαν μετὰ τῆς Ἰαπωνίας, καὶ δεύτερον ἔσπευσε νὰ περιποιηθῇ ἰδιαιτέρως τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεγνώρισε διὰ συμβάσεως, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ καταλάβῃ τὸ Μαρόκκον. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ μέτρα ταῦτα δὲν τῇ ἐφάνησαν ἄρκετὰ ὥπως ἀνακόψωσι τὴν πρόοδον τῆς ρωσσογερμανικῆς διὰ τὰ ἀνατολικά πράγματα συνεννόησεως, ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε νὰ περιπλέξῃ εἰς πόλεμον τὴν Ρωσσίαν ὥπως τὴν ἀπασχολήσῃ, καὶ συνάμα καταστρέψῃ τὰς δυνάμεις της. Καὶ πρὸς τοῦτο, ἐνεθάρρυνε καὶ ἐξώθησε τὴν Ἰαπωνίαν εἰς τὸν κατὰ τῆς Ρωσσίας πόλεμον, ὃν οἱ Ἰάπωνες βεβαίως δὲν θὰ ἀπετόλμων ἐὰν δὲν ἐβασίζοντο εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Εἶνε γνωστὰ εἰς ὅλους τὰ ἐπακόλουθα.

Ἡ Ρωσσία ἠττήθη καὶ ὑπέστη τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν καταστροφάς, αἵτινες κατέρριψαν τὸ γόνιτρόν της, ἡνωχλήθη δὲ καὶ ὑπὸ ἐσωτερικῶν περισπασμῶν τοσοῦτον ἰσχυρῶν, ὥστε, ὑπὸ μίαν ἔποψιν οἱ σκοποὶ τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἐπέτυχον ὑπὲρ προσδοκίαν. Ἐν τούτοις, ἦτο κίνδυνος μήπως ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ προβῇ ἡδὴ ἀκωλύτως εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς σχεδίων της. Ἦδη ὁ Κάιζερ, διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ συναίνεσις δὲν ἤρκει ὥπως ἡ Γαλλία ἐγκαθιδρυθῇ ἐν Μαρόκκῳ, προσέβαλεν αἰφνιδίως τὴν πυγμὴν του καὶ κατέστησεν αἰσθητὴν τὴν βαρύντη τῆς γερμανικῆς δυνάμεως ἐν Εὐρώπῃ. Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἔπεισε τὴν Ἀγγλίαν, ὅτι ἡ περαιτέρω ἐξακολούθησις τοῦ ρωσσοῦλων πολέμου διετάρασσε τὴν εὐρωπαϊκὴν ἰσορροπίαν εἰς ὄφελος τῆς Γερμανίας καὶ πρὸς ἰδίαν της ζημίαν, διότι ἡ Γαλλία καθαρῶς σάσαν τὸν φιλοπόλεμον ὑποῦργόν της κ. Δελκασσέ, ἀπέδειξεν ἀριδιῶς ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐννοεῖ νὰ πολεμήσῃ πρὸς τὴν Γερμανίαν, καίτοι ὡς φαίνεται ἡ Ἀγγλία δὲν ἐλείψῃ νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ εἰς τοῦτο. Ὡς ἐκ τούτου, τῇ ἀρωγῇ καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, αἵτινες δὲν ἐβλεπον μὲ καλὸν ὄμμα τὴν ὑπέρμετρον ἐνίσχυσιν τῆς Ἰαπωνίας, ἐπετεύχθη ἡ συνολογότης τῆς Ρωσσοῦλων εἰρήνης. Ἡ Ἀγγλία τότε σπεύσασα νὰ κατεστήσῃ στενωτέραν τὴν μετὰ τῆς Ἰαπωνίας ἐν Ἀσίᾳ συμμαχίαν καὶ ἐπικρατίαν της, ἐξησφαλίσθη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν τῇ ἄκρῃ Ἀνατολῇ, καταστήσασα διὰ πολλὸν καιρὸν ἀδύνατον πᾶσαν τῆς Ρωσσίας ἐν Κίνᾳ ἢ ἐν τῇ Μέσῃ Ἀσίᾳ ἐπιχειρήσιν. Ἐπίστευον δὲ ἡδὴ οἱ Ἀγγλοι, ὅτι ἐξωθούμενοι δι' ἐνθαρρύνσεων καὶ ὑποσχέσεων τὴν Ρωσσίαν εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ ν' ἀποζημιωθῇ ἐν τῇ ἐγγύς Ἀνατολῇ διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐν τῇ Ἀκρῇ Ἀνατολῇ σχεδίων

της, θά καθάρουν να τήν φέρουν εις αντίθεσιν πρὸς τὴν Γερμανίαν, καὶ θά ἐσχηματίζον οὕτω ἀντιγεωμετρικὸν συνασπισμὸν Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσίας. Τοιοῦτων ἐλπίδων καὶ τοιοῦτων σχεδίων ἀπαύγασμα ὑπῆρξεν τὰ ὑπερῶς φιλόφρονος ἐκείνου ἀφῆρα τοῦ «Θεατοῦ» καὶ τῆς «Σημείας», τῶν ὁποίων ἡ παρ' ἡμῶν ἀναδημοσίευσις τοσούτων δυσάρεστον ἐκπληξὴν ἐπροξένησεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν.

Ἐν τούτοις, φαίνεται ὅτι οἱ ἐν Πετρούπολει πολὺ ὀλίγον ἐγοητεύθησαν ἐκ τῶν ἀγγλικῶν τούτων ἐνθαρρύνσεων. Καὶ ἤτο τοῦτο ἐπόμενον, διότι ἐπακούοντες τῶν ἀγγλικῶν εἰσηγήσεων ἤθελον κινδυνεύειν νὰ εὐρεθῶσιν ἀντιμέτωποι πρὸς τὰς δύο γερμανικὰς δυνάμεις ὧν, ρωσικὰ, θά ἐτάσσοντο τὰ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ σκέδια. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μὲν Ἀγγλία δὲν εἶνε γεωγραφικὰ δυνάμις ὥστε νὰ τοῖς χρησιμεύσῃ, ἡ δὲ Γαλλία ἐπιμελῶς ἀποφεύγει νὰ συγκρουσθῇ πρὸς τὴν Γερμανίαν, ἡ συντεταγμένη στρατιωτικῶς Ρωσία εἶδει νὰ αἰσθανθῇ μόνῃ τὸ βάρος τῶν πέντε ἐκατομμυρίων λογγῶν ὅς ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία διαθέτουσι. Φυσικὸν λοιπὸν ἦτο ἡ Ρωσία νὰ μὴ σαγηνευθῇ ἐκ τῶν ἀγγλικῶν ἐνθαρρύνσεων, νὰ βέλῃ δὲ νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς Γερμανίας. Ἐχρυσά ἀνάγκη ἀρκετὰ μακροχρονίου ἡσυχίας ὥπως ἀναδιοργανωθῇ στρατιωτικῶς καὶ ναυτικῶς, κατευθυνόμενα μετὰ τῆς Γερμανίας. Ἐχρυσά ἀνάγκη ὥστε ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγωτέρως μεταβολῶν.

Ἀλλὰ τῆς Ρωσίας προσεγγιζούσης πρὸς τὴν Γερμανίαν, δὲν θά προῆλθῃ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ Γαλλία, στοχαζομένη ὅτι ἄλλως θά ἐκινδυνεύει νὰ ἀσφαλεῖ τῆς καὶ θὰ ὑφίστατο διπλωματικὰς ἤττας εἰς πᾶν τῆς ζήτημα. Καὶ τὸ συμπέρασμα ὅλον τὸν χρόνον εἶνε ὅτι ἐὰν αἱ περὶ ρωσογεωμετρικῆς συμμαχίας εἰδήσεις ἐπαληθεύσωνται, ἡ Ἀγγλία, μετὰ τὰς τοσαύτας προσπάθειάς ἐκ κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν κατέβαλεν, θέλει εὐρεθῇ καὶ πάλιν εἰς τὰ πρόθυμα τοῦ ἀντιβρετανικοῦ συνασπισμοῦ τὸν ὅποιον τόσον ρωβεῖται. Καὶ τὸν ρωβεῖται οὐχὶ ἀπεικονίως, διότι ἐνὸς τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων οἱ πόροι τῶν ἐν λόγῳ δυνάμεων ἀνεπτύχθησαν ἐπὶ τοσούτον, ὥστε εἶνε εἰς θέσιν νὰ ναυπηγήσῃ καὶ συντηρήσῃ στόλους ἰσχυροτέρους ἢ δὲ Ἀγγλίας, ἥτις πρὸ πεντηκοντα ἐτῶν καθώρην νὰ διατηρῇ στόλον ἰσοπαλὸν πρὸς τοὺς στόλους ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἡνωμένων, μετὰ δυσκολίας κατορθοῖ τώρα νὰ τηρῇ τὴν ὑπεροχὴν διὰ στόλου ἁπλῶς ἰσχυροτέρου ἐνὸς ἐκάστου τῶν λοιπῶν στόλων, οἱ δὲ πόροι αὐτῆς, ὅσον πλούσιοι καὶ ἂν εἴνε, δὲν τῇ ἀρκούσιν ὥπως κατασκευάσῃ καὶ συντηρήσῃ στόλον ἰσοπαλὸν πρὸς τοὺς τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ρωσίας ἡνωμένας. Ἰδοὺ διατὶ μετὰ τῆς συγκινήσεως ἀκούονται ἐν Λονδίνῳ αἱ περὶ ρωσογεωμετρικῆς συμμαχίας φήμες, ἰδοὺ δὲ καὶ ὁ λόγος, δι' ὃν ἡ «Δεκαπενθήμερος Ἐπιθεώρησις» προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τοὺς Γάλλους, ὅτι πρέπει νὰ κηρύξῃσι πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας διὰ νὰ μὴ ὑποβιβασθῶσιν εἰς δευτέρας τάξεως δύναμιν!

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ σὺνδρομοῦ. Ὅφελουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστελῶσι διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γ. Κ. Γάργαρη.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Πῶς ἐργάζονται οἱ Βούλγαροι. — Πυρκαῖα Ἀδριανουπόλεως. — Προσβάλλει Βουλγάρων. Τὶ πράττειν ἐν Θεσσαλονίκῃ. — Στυφὸν δατὰ Ἑλλήνας!

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 2 τρ. μηνὸς Σεπτεμβρίου ἀναγράφοντες τὴν καταστροφὴν τῆς Ἀδριανουπόλεως ἐκ τῆς ἐκραγείσης πυρκαϊκῆς ἐσημαίναμεν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ὅστις ἀπειλεῖ τὸν ἐκεῖ Ἑλληνισμὸν. Ἐργάζομεν δὲ ὅτι εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν ἐθουματίσθησαν αἱ ἐνεργεῖαι τῶν Βουλγάρων καὶ ἀπέτυγον αἱ προσπάθειαι τῶν πρὸς ἐγκατάστασιν Βουλγαρικῆς κοινότητος. (Ὅθεν ὀφείλει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἡ Ὀθωμανικὴ καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον νὰ ἀγρυπνῶσιν εἰς τὸ μέλλον διότι τὸ κοινάτονον θά προσπαθῇ νὰ ἀγοράσῃ ἐπὶ ὀνόματι Βουλγάρων, δι' ἀδρᾶς τιμῆς, πολλὰ οἰκὸπεδα καταστραφειῶν οἰκῶν καὶ θά ἀνεγείρῃ οἰκοδόμους, καταστήματα κτλ. ἵνα ἐγκαταστήσῃ εἰς αὐτάς ἐργάτας καὶ οἰκονομίας ἐξ ἀπομακρυνέντων χωρίων.) Ταῦτα ἐγράψαμεν οὐχὶ ὄντες προφηταὶ ἀλλὰ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν ἀντιπάλων ἡμῶν. Ἐνῷ ἡμεῖς σχηματίζομεν ἐπιτροπὰς πρὸς συλλογὴν βοηθημάτων καὶ ἔπαντες σφίγγομεν συγχρόνως τὰ βαλάντιά μας οἱ Βούλγαροι ἀθροῦντες ἐπελήφθησαν τῆς πραγματοπονήσεως ἐκείνου ὑπερ προεβλέπαμεν. Τὸ τοιοῦτον μαρτυρεῖται ἐκ δηλώσεως ἡν ἐδημοσίευσεν ἡ ἐνταῦθα Ὀθωμανικὴ Ἀδελφότης καὶ ἥτις ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Πιστὰ ἐξ Ἀδριανουπόλεως πληροφοροῖται ἀναγγέλλουσιν ὅτι οἱ Βούλγαροι, ἐπιφελοῦμενοι τῆς πενίας καὶ τῆς δυστυχίας τῶν παθόντων, ἰδίως τῶν Ἀρμενίων τῶν καταστραφέντων ἐν τελευτῇ καὶ κατεχόντων ἀρκετὰ οἰκὸπεδα, ἤρχισαν νὰ διαπραγματεύωνται τὴν παρ' αὐτῶν ἀγορὰν τῶν οἰκοπέδων τῶν, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τῆς ἀνεργείας δὲν θά δύνασθον οὕτοι νὰ ἀνοικοδομήσωσιν. Οὐδόλως δ' ἀπίθανον καὶ τινες τῶν ἡμετέρων ὑπὸ τῆς σιδηρᾶς ἀνάγκης ὠθοῦμενοι νὰ πράξωσι τὸ αὐτό. Ὁ ἐκ τούτου κίνδυνος εἶνε φοβερός! Διότι οὕτως οἱ Βούλγαροι θά ἐπιτύχωσι νὰ ἰδρῶσιν Κοινότητα καὶ ἐν Ἀδριανουπόλει, μετ' ἴσων πρὸς τοὺς Ἑλλήνας δικαιώματων, πρᾶγμα, τὸ ὅποτον δὲν ἡδυνήθησαν νὰ κατορθώσωσιν ἐπὶ 30 ἔτη, μετ' ὅλων τῶν δαπανηθέντων αὐτῶν χρημάτων. Δὲν ἐπετύγχανον δὲ τὸ τοιοῦτον μέχρι σήμερον, διότι οἱ μὲν ὀλίγοι Ἀρμένιοι καὶ Ἑβραῖοι ἔχοντες ὡς μόνον αὐτῶν περιουσίαν τὰς οἰκίας τῶν δὲν ἐξεποιοῦν αὐτάς, οἱ δὲ Ἑλλήνες ἀντέτασσον κρατερὰν ἀμυναν κατ' ὅλον τὸν ὑπόπλον καὶ χρυσόφορον αὐτῶν προσπάθειαν. Ἀλλὰ νῦν κινδυνεύει νὰ ἐξαφανισθῇ μία πολυτίμος ἐθνικὴ ἐργασία τριᾶκοντα ὀλοκλήρων ἐτῶν, καὶ νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ τῇ Ἀδριανουπόλει ὁ βουλγαρικὸς πολυπότος. Ὁ ἡμέτερος Σύλλογος ἐκτελεῖ τὸν καθήκον αὐτοῦ βροντονεύει πρὸς τὸ ἔθνος: Ἀδελφοὶ πεισαστε διότι ἡ Ἀδριανούπολις, τὸ μέγα ἐθνικὸν προπύργιον, κινδυνεύει νὰ παύσῃ οὕτως πάλαι ἑλληνική».

Ὅτι ὁ κίνδυνος τῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων οἰκοδομῶν καὶ γηπέδων εἶνε μέγας οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀμφιβάλῃ. Διὰ τοῦτο οἱ ἡμέτεροι ὁμογενεῖς, οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄλλοι ἀρμόδιοι ὑφείλουν νὰ ἐντεινῶσι τὰς ἐνεργείας τῶν, νὰ συλλέξωσι χρήματα καὶ δυνάμωσιν οὕτω νὰ παρακαλοῦσιν τὴν αὐξάνουσαν πρόσδοον τῶν βουλγαρικῶν ἐνεργειῶν. Αὗται ἐπιθεωροῦνται καὶ ἐξ ὅσων γράφονται ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς τὸ «Κράτος», ἐξ οὗ παραλαμβάνομεν τὰ ἑξῆς:

«Πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι ἐν Θεσσαλονίκῃ δὲν ὑπάρχει Βουλγαρικὴ Κοινότης. Μάλιστα, κύριοι, δὲν ὑπάρχει καὶ σὰς τὸ διαβεβαίω. Ἐν τῇ συνοικίᾳ Παναγοῦδας ὑπάρχει πρὸ ἐτῶν πολλῶν Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία καὶ μόλις μέχρι τῆς σήμερον ἡ συνοικία αὕτη δὲν ἀρμει παρὰ 4 παλαιὰς οἰκίας, καίτοι οἱ Βούλγαροι δι' ἀδρᾶν χρημάτων ἠθέλησαν ν' ἀγοράσωσι τὰς γύρωθεν τῆς Ἐκκλησίας, ἑλληνικὰς οἰκίας» οὐχ ἥττον ὅμως κανεὶς πατριώτης δὲν κατεδέχθη νὰ πώλῃσιν τὴν οἰκίαν τοῦ ἔστω καὶ μὲ διπλασίαν τιμὴν! Ἐν εὐγὲ πρὸς πάντας τοὺς ἐνορίτας,

καὶ εἴθε νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα αὐτῶν πᾶσι αἱ ἐνορίαι. Ποῦ λοιπὸν θ' ἀνεύρωμεν τὴν Βουλγαρικὴν συνοικίαν; Ποῦ ζητοῦσι νὰ συμπλήρωσι κοινότητα; Ὅθ' τὸ πιστεύητε; ἀκούσατέ το! Εἰς τὰς δύο συνοικίας τοῦ Ἀγίου Νικολάου καὶ Ἀγίου Ἀθανασίου. Ἐκ τῶν δύο αὐτῶν μεγάλων συνοικιῶν τὸ ἐν τρίτον τῆς συνοικίας τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου ἔγινε Βουλγαρικόν, τοῦ δὲ Ἀγίου Νικολάου, τὸ ἐν τέταρτον Βουλγαρικόν, τὸ ἥμισυ Ἑβραϊκὸν καὶ Τουρκικόν τὸ δὲ ἑναπομένον μένει Ἑλληνικόν. Τὶ ἔγιναν οἱ Ἕλληνες θὰ ἐρωτήσητε; Οὕτοι ἔχουσι τὴν ἀνοσίαν νὰ πωλῶσι τὰς οἰκίας τῶν καὶ νὰ ἐξέρχονται ἐκτὸς τῆς πόλεως συγκεντρύμενοι εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ εἰς τοὺς Πύργους, δῖθεν χάριν ρωμαιοῦ τζας καὶ καθάρου ἀέρος! Πάντες γνωρίζουσιν, ὅτι αἱ δύο συνοικίαι τοῦ Ἀγίου Νικολάου καὶ Ἀγίου Ἀθανασίου εἰσὶ αἱ ὑγιεινότεραι τῆς πόλεως καὶ οὐχὶ τὰ ἔξω μέρη, καὶ ἐν τούτοις οἱ Θεσσαλονικεῖς ὁμογενεῖς, πολλοὶς τὰς οἰκίας τῶν πατέρων τῶν εἰς τοὺς ἐχθροὺς μας, καὶ κτεῖνται νεκρὸς οἰκίας μακρὰν τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν, τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, μακρὰν τῶν διαφόρων κέντρων τοῦ νεανικοῦ σφρίγγου καὶ ἐργασίας, καὶ ἀφίνοσιν ἐλεύθερον τὸ στάδιον εἰς τοὺς μακρὸνους Κρούμους νὰ ἐγκαθίστανται περὶ αὐτῶν. Εἶνε λυπηρὸν, λυπηρὸτατον. Ἀφίνα κατὰ μέρος τὴν ἐνορίαν τοῦ Ἀγίου Νικολάου, τῆς ὁποίας πρὸ πολλῶν ἐτῶν οἱ κάτοικοι αὐτῆς πωλοῦσιν ἀδικαίως τὰς οἰκίας τῶν εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς, Ἑβραίους καὶ νῦν τοὺς Βουλγάρους. Ἀς ἐπανέλθωμεν εἰς Ἀγιον Ἀθανάσιον, ἵνα περισώσωμεν αὐτὴν εἰ δυνατόν.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ληστεία καὶ πάλιν ἡ ληστεία. — Ληστεῖται καὶ φόνος. — Ἡ διοίκησις δέον νὰ μεριμνήσῃ περὶ διανομῆς ὧπλων. — Ἡ ἀπογραφή τῶν κατόικων. — Τὰ ἐν Ἀργυροκάστρῳ κ.τ.λ.

Ἡ ληστεία, ἡ συνοψίζουσα ἐν ἑαυτῇ καὶ μόνῃ πέντε ἐκ τῶν δέκα πληγῶν τοῦ Φαραὸ τῶν κατατροχουσῶν τὴν ταλαίπωρον ἡμῶν πατρίδα Ἡπείρον, κινεῖται καὶ κρηδεύεται. Δὲν γνωρίζω ἐκ ποῖαν καθήκοντος ἀποτελοῦνται αἱ ληστρικαὶ συμφοραὶ ἡ ποῦ σχηματίζονται, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι καὶ οἱ ἀπόστασιν 20 λεπτῶν ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τῆς Ἡπείρου περιπατοῦν κατέστη ἐπικίνδυνος.

Πρὸ τινων ἡμερῶν 25 λησταὶ εἰσέβαλον εἰς τὸ χωρίον Πάδας, ὅπως ἀπαγάγωνσιν αἰχμάλωτον ἕνα τῶν ἐκεῖ ἐπύργων καὶ προκρίτων τοῦ χωρίου κατοίκων ἀδελφῶν Ντουμπάσι· εὐτυχῶς οἱ ἀδελφοὶ οὗτοι κρυβέντες κατ' ὄρθρῳ νὰ σωθῶσιν, οἱ δὲ λησταὶ μένεα πνεόντες διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐνῷ ἀπεχώρουν ἀπρακτοὶ συνήντησαν αὐτῇ τινι νέον Παδιώτην, ὃν ἐτραυματίσαν βρέας δι' ὅπλου Γκράβ.

Οἱ αὐτοὶ ἡ ἄλλοι λησταὶ μεταβάλλουσιν εἰς τὸ χωρίον Περιβόλιον καὶ μὴ δυνήντες νὰ πράξωσι κακὸν εἰς τὰς τῶν κατοίκων του ἐφύγευσαν τὰ βώδια διὰ πυροβολισμῶν.

Τὴν νύκτα τῆς Τετάρτης διήλθον ἐκ τοῦ χωρίου Δελεινικῶν 12 λησταὶ ἀγνώστον ποῦ διευθυνόμενοι.

Τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς 15 λησταὶ ὁπλισμένοι μέχρις ὀδόντων εἰσέβαλον εἰς τὸ χωρίον Κατσικῶν 20 λεπτὰ ἔξω τῶν Ἰωαννίνων. Εὐρόντες δὲ ἀνίστασιν παρὰ τῶν ἐκεῖ χωρικῶν ἐφόνευσαν τὸν υἱὸν τοῦ Πέτρου Λισάρα, ἕτερον ἐτραυματίσαν θανατηφόρως καὶ τὸν Πέτρον Λισάραν ἀπήγαγον αἰχμάλωτον.

Αὐτὰ γίνονται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, τί γίνεται μακρύτερα ἀρτίως νὰ φαντασθῇτε.

Ἵσταται στρατός; χωροφυλακὴ; Διατὶ ἀδρανοῦσιν; Διατὶ ἐπὶ τέλους ἡ Διοίκησις δὲν δυνάμει ὀλίγα ὅπλα ἐπὶ ἐγγυήσει εἰς ἕκαστον χωρίον, ὥπως οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι ἀμύνωνται μόνοι τῶν κατὰ τεράτων, ἔτινα τοὺς πίνωσι τὸ αἷμα τῶν καὶ ἀτιμάζουσιν διὰ τῆς παρουσίας

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἵπομνησται τοῖς ἐξ ἁπλῶν καὶ χρεωλυτικῶν δανείων ὀφειλέταις παρὰ τῇ Κεντρικῇ Καταστήματι καὶ τοῖς Ἵποκαταστήματι αὐτῇ, ὅτι ἡ 1η Ὀκτωβρίου εἶνε ἡ διὰ τῶν οἰκείων συμβολαίων ὁρισμένη ἡμέρα πρὸς πληρωμὴν τῶν τῶν καὶ τῶν χρεωλυτικῶν δανείων τῶν εἰρημένων δανείων. Ἡ ἐμπόδισμα πληρωμῆς ἀπαλλάσσει τοὺς ὀφειλέτας τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1905.
(Ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ ταχίσματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς).

τῶν καὶ ὑπάρξουσιν τῶν καὶ αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ ἀπογραφή τῶν κατοίκων τοῦ καζά μας ἤρχισεν. Εἰς ἕκαστον νομού· τελέσει σήμερις τὸ ὄνομα, ἐπὶ ὅνομα, ἡλικία, ἐπάγγελμα, χαρακτηριστικὰ κτλ. καὶ τὸ θρησκευμα Μωαμεθανός, Χριστιανός ἢ Ἑβραῖος. Εἰς δὲ τὸ ἐπίσημος βιβλίον, ὑπερ κρατεῖ ἡ Κυβέρνησις, θὰ σημειωνῇται καὶ τὸ ἔθνος, εἰς τὸ ὅποιον ἕκαστος ἀνήκει. Ἡ νωτέρω αὕτη ἀπόφασις ἐλήφθη κατόπιν καταχρήσεων καὶ σκανδαλῶν ἐπεμβάσεων, αἵτινες ἔγινον εἰς Σαμαρίναν, Ἀδελῆα. Δένσικον καὶ ἄλλα τινὰ χωρία κουτοσπλαχνικά, ὅπου οἱ ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑπάλληλοι ἀπήγαγον νὰ γράψουν τοὺς κατοίκους ὡς Βλάχους καὶ ἐκεῖνοι διεμαρτυρήθησαν. Προβλεπούσα λοιπὸν ἡ ἐν Κων/πόλει Κυβέρνησις, ὅτι οἱ ἐν Ἡπείρῳ Χριστιανοὶ θὰ δηλοῦσιν ἀνεξαρτήτως Ἑλλήνες (Ροῦμ) ἐθεώρησε καλὸν ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀνακίνησιν τοῦ ζητήματος τούτου.

Εἰς τὴν παρὰ τὴν Κουσοβίτσαν Μονὴν τῆς Παναγίας τοῦ Ἀργυροκάστρου, τὴν προπαρελθούσαν ἐβδόμηδα εἰσῆλθον ἐξ ἡρσται ὁπλισμένοι καὶ ἐπυροβόλησαν πρὸς φοβερισμὸν τῶν ἐκεῖσε εὐρισκομένων καὶ ὡς λέγεται ἤρπασαν μερικὰ πράγματα ὡς καὶ ζῶα καὶ ἐκείθεν διερχομένων μετὰ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη καὶ εἰς Προηγμένης ἐπικίνδυνος.

Ἐπίσης λησταὶ τινες ὁπλισμένοι μετέβησαν εἰς τὸν μύλον τοῦ Ἀργυροχωρίου τοῦ ὁποῦ τὸν μυλῶνα ἐπέταξε ἀπὸ διάφορα παιδεύματα τὸ ἀφῆρσαν καὶ 600 γρόσια ἐκτὸς τῶν ἄλλων πραγμάτων. Ἐκείθεν μετέβησαν εἰς τὸ χωρίον Δερβιτσάνην καὶ εἰσῆλθον εἰς τινὰ οἰκίαν, ἐκλεψαν τὰ ἐν αὐτῇ ζῶα καὶ ἐρόνυσαν τὸν οἰκοδεσπότην. Συνέτρεξεν εἰς τὴν Κοινότητα ἄλλ' εἰς μάτην.

Τὸ προσηγορικὸν τῶν διδασκάλων Ἀργυροκάστρου διωρίσθη καὶ σύγκειται ἐκ τῶν κ. κ. Δημητριάδου (πρὶν ἢν Βησσαῖος), Χρήστου Παπαγεωργίου, Χαραλ. Οἰκονόμου, Βασιλείου καὶ τοῦ Εὐκλ. Παγούνη διευθυντοῦ κτλ.

Ὁ δὲ τραγικὸς ἀφῆτος εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀργυροκάστρου πολὺ μικρὸς ἐνεκα τοῦ περηνόσπου, ὅστις κατέρριψε τὸ πλεῖστον μέρος τῶν σταφυλῶν κτλ., προμηνύεται ὅμως ἀφθονία ἀραθιστοῦ κτλ. Ἐπρασσιὰ μεγάλῃ, πολλὰ χωρία στεροῦνται ὕδατος μεταβαίνουσιν οἱ κάτοικοι μακρὰν πρὸς μεταφορὰν.

ΚΡΗΤΙΚΑ

Ἐκατὸν Ρῶσοι στρατιῶται μεταβαίνοντες ὥπως καταλάβουν τὴν Γεωργιούπολιν, συννήθησαν κατ' ὁδὸν μετὰ ἐπαναστατῶν, οἵτινες ἐπυροβόλησαν ἐναντίον τῶν Ρώσων στρατιωτῶν. Ἀπόσπασμα ὅμως τῶν Ρώσων ἀπῆντες διὰ πυροβολισμῶν, οἱ ὅποιοι ἠνάγκασαν τοὺς ἐπαναστάτας νὰ ἀπασυροῦν ἀφήσαντες πολλοὺς φονεμένους καὶ πληγώμενους. Ἀρνεοῖται δὲ οἱ Ρῶσοι ὑπεστήσαν ἀπαλείας καὶ ποιας. Μετὰ τὴν συμπλοκὴν οἱ Ρῶσοι κατέλαβον τὴν Γεωργιούπολιν.

Τὴν πρωΐαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἰταλὶκὸν ἀπόσπασμα συγκρομένον ἐξ 8 ἀνδρῶν μετέβη εἰς Θέρισσον ὅπως κομίσῃ ἐπιστολὴν τοῦ συνηγματοῦ Benedicti πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης

δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι, ἐκ τῆς τηρηθείσης ὁμως μυστικότητος εἰκάζεται, ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ εὐχάριστον διὰ τὴν ἐπαναστάσιν εἶνε. Κατὰ τὰς κρατούσας διδομένας εἰδοποιεῖται ὅτι δέον συντόμως νὰ ἐξεύρωσι τρόπον ὥπως καταθέτοντες τὰ ὅπλα ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίαις τῶν ἢ ἀναχωρήσωσι τῆς νήσου, καθότι οἱ Ἀγγλοὶ καὶ Ρῶσοι θέλουσιν ἀναλάβει καὶ τὴν ἐν τῷ νομῷ Χανίων ἐπακφορὰν τῆς τάξεως μεταχειριζόμενοι τὰ εἰς τοὺς λοιποὺς νομοὺς τηλεπορῶσαντα μετὰ δίχως οἱ προστάται αὐτῶν Ἴταλοι νὰ δυνάμωσιν νὰ πράξωσι τι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἀγγλοὶ ἀξιωματικοὶ μετμηρησμένοι εἰς πολίτας ἐξέδραμον εἰς Κίσσμον ὅπου εἰς τὸ χωρίον Κουρφαλῶν ἀντελήφθησαν τοὺς συμμάχους Ἴταλους καὶ ἐπαναστάτας συντροφώντας καὶ εἰς τὰς διακεδῶντας εἰς τὴν σκοποβολὴν. Λέγεται ὅτι κατόπιν τῆς καταφύγου ταύτης στάσεως τῶν Ἴταλῶν οἱ Ἀγγλοὶ οὐ μόνον θέλουσιν ἀναλάβει οἱ ἴδιοι πᾶσαν κατὰ τῆς ἐπαναστάσεως ἐνεργειαν, ἀλλὰ θέλουσιν ἐπιδιώξει καὶ τὴν ἐν γενεῇ ἀπομάκρυνσιν τῆς Ἰταλίας ἐκ τῆς Κρήτης.

ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΜΑΝΙΚΑ

[Εἰς ἀπάντησιν τοῦ τελευταίου ἀνακοινωθέντος τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὸ ἡμεπέρημον ρουμανικὸν Πρακτορεῖον δημοσιεύει τὸ ἑξῆς ἐπίσημον ἀνακοινωθέν:]

Αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἀπαριθμοῦν τοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι, κατ' αὐτάς, ἠναγκασαν τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ν' ἀνακαλέσῃ τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ ἀντιπροσώπων τῆς. Ἡ ἐπισημοτάτη διάψευσις ἀντιτίσεται εἰς τὰς ἑξῆς διαβεβαιώσεις: Ψευδὲς εἶνε, ὅτι ἑλληνικὰ καταστήματα ἐληλατήθησαν καὶ Ἑλλήνες ὑπήκοοι ἐκκατοποίησαν. Ρῆξις ἐπῆλθε μόνον μετὰ τῶν Μακεδόνων-Ρουμάνων καὶ Μακεδόνων Ἑλλήνων, ὑπήκοων πάντων Ὀθωμανῶν, πάντες δ' οὗτοι παρεπέμφθησαν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Δὲν δύναται ν' ὀνομασθῇ προσβολὴ τῆς ἑλληνικῆς σημαίας τὸ ἔσχημα ἐνὸς ράκου, τὸ ὅποιον διαδηλωτὰ ἐξεδιπλώσαν κατόπιν συλλαλητηρητοῦ τινός. Ἡ ἔξωσις τῶν δημοσιογράφων καὶ ἄλλων ἀτόμων ἑλληνικῆς ἐθνικότητος ἔγινε συμφωνῶς πρὸς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα ἐκάστου κράτους οὐδέποτε δὲ ἡμφισβητήθη ὑπ' οὐδενὸς πολιτισμένου Κράτους. Αἱ διαδηλώσεις, αἱ γινόμεναι εἰς τὴν Ρουμανίαν ἐν εἰδεί διαμαρτυρήσεως κατὰ τῆς σφαγῆς τῶν Ρουμάνων ὑπὸ ἑλληνικῶν συμμοριῶν ἀπορροφιστῶν ἐξοπλισμένων ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἀνήκουν εἰς τὰ δικαιώματα ἐλευθέρων λαῶν καὶ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις φέρει εὐθύνην διὰ τὴν σφαγὴν, διότι αἱ ἐν λόγῳ συμμορίαι ἐστηρικτήθησαν ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Πάντα ταῦτα συνάγονται ἐκ τῶν μετὰ τῶν Βουκουρεστίου καὶ Ἀθηνῶν ἀνταλλαγείων ἀνακοινώσεων.

Ὁ τῶς γαμματοῦς τῆς ἐν Ἀθῆναις Ρουμανικῆς Προσέτις, ὅστις, ὡς γνωστὸν, ἀναχωρήσας μετὰ τοῦ κ. Παπινίου, ὡς ἐγράψαμεν ἤδη ἐπανήλθε πάλιν διὰ νὰ ἐπιδιώσῃ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν καταγγελίαν τῆς μετὰ τῆς Ρουμανίας ἐμπορικῆς συμβάσεως, παραιομένη πρᾶγμα εἰς τὸν Προξενουργὸν κ. Ράλλην καὶ ἐπέδωκε τὸ σχετικὸν ἔγγραφο. Διὰ τοῦ ἔγγραφου τούτου ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις δὲν καταγγέλλει μόνον τὴν συμβαίν, ἡτις λήγει τὸν Ἰούλιον τοῦ 1906, τὸ ὅποιον εἶνε δικαίωμα αὐτῆς, ἀλλὰ προσβίνει μετ' αὐτῆς καὶ εἰς ἄλλο διάστημα. Καταγγέλλει δὲ τὴν Ρουμανικὴν καὶ τὸ συντημένον ἐν τῇ συμβ

Οἱ ἀντιπρόσωποι οἰκονομικὸν ἔλεγχον ἀφίκοντο ἤδη εἰς Μακεδονίαν· ἐν τούτοις ἡ Πύλη δὲν ἀπεδέχθη τὸν οἰκονομικὸν ἔλεγχον καὶ ἐννοεῖ νὰ ἐπιμείνῃ ἀρνούμενη νὰ ἀναγνωρίσῃ τοὺς διορισθέντας ἀντιπροσώπους. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Πύλης εὐρίσκουμεν ὡς πολὺ λογικὴν. Ἐὰν διὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐλεγκτῶν ἐπρόκειτο νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἐκρυβμένη ἐν Μακεδονίᾳ τάξις, νὰ καταπνιγῇ ὁ ὀργασμὸς τῶν κομιτατζήδων πρὸς σφαγὴν καὶ ἐξαλόθρευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ τοῦ μωαμεθανικοῦ εἰσέτι ἡ ἐπιμονὴ τῶν Δυνάμεων θὰ ἦτο δικαιολογημένη. Πρὸς ταῦτα ἀδιαφοροῦσιν ἐντελῶς αἱ Δυνάμεις· οἱ διορισθέντες ἐν Μακεδονίᾳ διὰ τὴν χωροφυλακὴν Εὐρωπαῖοι ἀξιωματικοὶ φατριάζουσιν ἀναιδῶς καὶ εἰς πᾶσαν διδομένην περίστασιν ἐκδηλοῦσι τὰς ἀνθελληνικὰς αὐτῶν διαθέσεις. Ὅσακις δολοφονεῖται Βούλγαρος οἱ κύριοι οὗτοι σπεύδουσιν ἐπὶ τόπου συγκινεῖσθαι καὶ θαυμάζουσιν· ὅταν ὁμῶς πρόκειται περὶ Ἑλληνας προσποιοῦνται ὅτι δὲν ἐννοοῦσι τίποτε· ἐπιμένουσι δὲ διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἐλέγχου διότι φαίνεται τοῦτο ὡφελεῖ τὰς προδελφείας των.

χρόνον ἐπισκοπῶν καὶ ἐργαζόμενος ἐξ ἀποστάσεως, μέχρις οὗ κριθῇ κατάλληλος ἡ στιγμή τῆς ἐπανόδου τοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τηλεγραφήματα Ρωσικοῦ Πρακτορείου ἀγγέλλουσιν ἐπαναστατικὰς ταραχὰς ἐν Μόσχᾳ κρατούσας ἐν τρομοκρατίᾳ τὰς λαϊκὰς τάξεις. Ἀφορμὴν ἔδωκεν ἡ ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν ἀπεργία μερικῶν ἀρτοποιῶν ἥτις ἐγενικεύθη σήμερον. Ἡ ἀστυνομία ἠθέλησε νὰ ἐπέμβῃ ὅπως ἐξανγκάσῃ τοὺς ἀρτοποιοὺς εἰς ἐργασίαν. Ἐνεκα τούτου συμπλοκὴ ἐπῆλθεν εἰς τὸ μέρος συγκεντρώσεως ἀρτοποιῶν, ριφθέντων πολλῶν ἐκατέρωθεν πυροβολισμῶν.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Σερβίαν διακοίνωσιν, διὰ τῆς ὁποίας καταγγέλλει ὅτι ἀξιωματικοὶ τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ ἐφωράθησαν μετέχοντες ἀνταρτικῶν συμμοριῶν, εἰσβάλλουσιν εἰς Τουρκικὸν ἔδαφος. Προσθέτει δὲ ἡ διακοίνωσις ὅτι ὡσαύτως ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ ἀνεκαλύφθησαν ὑπὸ τῶν διεξαγομένων ἀνακρισεων ὡς ἐνεχόμενοι ἠθικῶς εἰς τὴν τελευταίαν ἀπόπειραν κατὰ τοῦ Σουλτάνου ἐν Κων)πόλει.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30 Σ)βρίου.—Ἀγγέλλεται σήμερον ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅτι ἑλληνικὸν σῶμα καταδιώκον συμμορίαν Βουλγάρων ληστανταρτῶν κρυπτομένην εἰς τὸ χωρίον Κουρόβιτσα, εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸ καὶ θέλων νὰ ἐξαναγκάσῃ τοὺς κακούργους νὰ ἐξέλθουν ἐκ τῶν οἰκῶν, ἀφ' ὧν ἡμύνοντο ἔθεσε πῦρ εἰς αὐτάς καὶ τὰς κατέκαυσε. Τὸ αὐτὸ ἐπραξε τὸ σῶμα τῶν Ἑλληνομακεδόνων καὶ εἰς τὸ χωρίον Ἐρινικάνην. Ἀμφότερα τὰ χωρία ταῦτα ἐπανῆλθον εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν.

Νεώτεραι εἰδήσεις ἐκ Μοναστηρίου ἀγγέλλουν ὅτι ἡ βουλγαρικὴ συμμορία ἡ κρατούσα πρὸ πολλοῦ αἰχμαλώτων τὸν Ἀγγλὸν Οὐίλς μὴ τυχούσα μέχρι τούδε προσοχῆς πρὸς ἀποστολὴν τῶν ζητηθέντων λύτρων, ἔκοψε τὸ οὖς τοῦ αἰχμαλώτου, ἀναγγέλλουσα δὲ τοῦτο εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ γενικὸν πρόξενον τῆς Ἀγγλίας, ἐπανελάβε τὰς ἀπειλὰς τῆς ὅτι θὰ προδῇ καὶ εἰς τὸν φόνον τοῦ αἰχμαλώτου ἐὰν δὲν σταλοῦν εἰς αὐτὴν ἐντὸς τῆς ὁριζομένης προθεσμίας τὰ σχετικὰ λύτρα.

Ἐκ Βελιγραδίου ἀγγέλλεται ὅτι, κατόπιν τῶν Τουρκικῶν ἀπαιτήσεων, ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις ἀπέταξεν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ τὸν Σέρβον ἀξιωματικόν, καθ' οὗ ἡ Πύλη ἔχει θετικὰ διδόμενα ὅτι ἐνείχεται εἰς τὴν ἀπόπειραν κατὰ τοῦ Σουλτάνου. Μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν αὐτὴν αἱ Σερβοτουρκικαὶ σχέσεις ἐπανῆλθον εἰς τὴν προτέραν κανονικὴν πορείαν των.

Βουλγαρικὴ συμμορία κρυπτομένη εἰς τὰ περίξ τοῦ Μοναστηρίου, ἀπέστειλε μήνυμα πρὸς τὸν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Ἀγγλὸν Πρόξενον, εἰδοποιούσα αὐτὸν ὅτι ἐὰν ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας δὲν καταβάλῃ εἰς τὸ Κομιτάτον 5,000 λίρας, θὰ δικτρέξῃ κίνδυνον ζωῆς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὰς ἐφημερίδας ἀπασχόλησε κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα τὸ ζήτημα τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς. Ἐὰν, δηλαδή, θὰ συνέλθῃ τὴν 1ην Νοεμβρίου αὐτοδικαίως ἢ βραδύτερον κατὰ Δεκέμβριον εἰς ἑκτακτον σύνοδος, διότι ἡ κατὰ τὸ θέρος σύνοδος ἢ μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἦτο τακτική, κατὰ δὲ τὸν νόμον δὲν συνέρχεται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς δύο τακτικὰς συνόδους. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶνε ἐντελῶς ἐποσειδῶδες. Ἐἴτε εἰς τακτικὴν εἴτε εἰς ἑκτακτον ἡ Βουλὴ θὰ συνέλθῃ. Τὸ ἐνδιαφέρον εἶνε ἐὰν ἡ παρούσα κυβέρνησις θὰ ὑποστηρίχῃ ἐκ νέου εἰς τὴν Βουλὴν ἢ θὰ ἀνατραπῇ. Οἱ περὶ τὸν κ. πρωθυπουργὸν βεβαιώνουν, ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἔχῃ περισσοτέρους νῦν φίλους ἐν τῇ Βουλῇ. Τοῦτο τὸ ζήτημα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ λυθῇ πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς. Τὰ διαδιδόμενα εἰσὶν ἀπλὰ εἰκασία. —Ἐν Λαρίσσει ἐτελέσθησαν οἱ ἱππικὸι ἀγῶνες ἀρχάμενοι τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν. Παρευρέθη εἰς αὐτοὺς ἡ Α. Γ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Ὁ Διάδοχος ἀπένευμεν ἰδίους χερσὶ τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς νικητὰς καὶ παρέθηκεν εἰς τὸ ἐν Λαρίσσει ἀνάκτορον γεῦμα εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχάς. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγῶνων κατήλθεν εἰς Βόλον καὶ ἐκεῖθεν ἐξέδραμεν εἰς Μηλιαῖς τοῦ Πηλίου, γενόμενος πανταχοῦ ἐνθουσιωδῶς δεκτός. Χθὲς δὲ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας μετὰ τῆς ἀκολουθίας του. —Ἐξακολουθεῖ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἐξέλεξις τῶν ὑποβαλλομένων τίτλων κυριότητος τῶν δασῶν. Οἱ πλεῖστοι ἀπεδείχθησαν πλάστοι καὶ τὸ Δημόσιον πρόεβη εἰς τὴν ἄμεσον κατάληψιν τῶν ἀντιπροσωπευμένων ὑπ' αὐτῶν δασῶν. —Εἰς Θεσσαλονίκην συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου ὁ ταμίας τοῦ ἐν Βόλῳ ὑποκαταστήματος τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζίης Πατακῆς, ὅστις καταχραστὴς περὶ τὰς 200 χιλ. εἶχεν ἐξαφανισθῇ. Ἐν συνοδείᾳ τοῦ καθάσῃ τοῦ προξενείου μετεφέρθη εἰς Βόλον. —Εἰς τὴν κυβέρνησιν ὑπεβλήθησαν ὑπὸ γαλλικῆς τινὸς ἐταιρίας προτάσεις περὶ μεταφορὰς εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας. Οἱ μηχανικοὶ τῆς ἐταιρίας ἐξακολουθοῦν τὰς μελέτας των, κατ' ἐπανάληψιν ἐπισκεφθέντες τὴν Στυμφαλίαν. —Τὴν Κυριακὴν ἀνχωροῦσι διὰ Γαλλίαν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πολέμου νυκτικοῦ κ. κ. Ἡπίτης καὶ Δουρούτης, ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὰ ἐργοστάσια διὰ τὴν παραγγέλαν τῶν ταχυδύλων τῶν δύο ἀντιτορπιλικῶν. —Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Αἰγίνης ἐξελέγη παμψηφεί ὁ ἱερομόναχος Ἰωσήφ Ροδίτης. —Ἡ ὀλικὴ ἐσοδεία τῶν σύκων εἰς Καλάμας ἀνῆλθεν εἰς 6,330,000 ὀκάδας. —Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τοὺς παθόντας Ἀδριανουπολίτας κατήλθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐσχημάτισε νέαν ἐκεῖ ἐπιτροπὴν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν· ἐν τούτοις, τόσον ἐν Ἀθήναις ὅσον καὶ ἐν Πειραιεῖ, οἱ πατριῶται ἐλάχιστα συνεκινήθησαν, συνεπῶς οἱ ἔρανοι μέχρι τοῦδε δὲν ὑπῆρξαν αὐθόρμητοι· οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐλευθερίου βασιλείου συγκινεῖνται μόνον διὰ λόγων προκειμένου περὶ τῶν ἐξω Ἑλλήνων. —Κατὰ τὸ 1904 ἔγειναν 175 πυρκαϊαὶ δασῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἐκάησαν 39 χιλ. στρέμματα καὶ ἐπροξενήθησαν εἰς τὸ Δημόσιον ζημίαι 300 χιλ. δρ. —Εἰς τοὺς ἱππικοὺς ἀγῶνας Λαρίσσης κατὰ τὸ πρῶτον ἀγώνισμα τοῦ δρόμου τῶν 2,000 μέτρων ἀνεδείχθη νικητὴς ἡ φορβὰς «Λίτσα» τοῦ κ. Παπανθίμου, διατρέξασα τὸ διάστημα εἰς 3' 1". Δεύτερος ἦλθεν ὁ ἵππος τοῦ κ. Ἀρετοπούλου. Τὸ βραβεῖον διὰ τὸ ἀγώνισμα τοῦτο ἦσαν δραχ. πεντακόσιαι. Κατὰ τὸ δεύτερον ἀγώνισμα τοῦ δρόμου τῶν 4,000 μέτρων ἐνίκησεν ὁ ἵππος Καραὸς τοῦ κ. Χρηστοπούλου, διανύσας τὸ διάστημα εἰς 6' 33". Τὸ βραβεῖον ἀπετελεῖτο ἐξ 600 δραχ. Κατὰ τὸν τρίτον μέγαν ἀγῶνα τῶν 20,000 μέτρων, διὰ τὸν ὁποῖον εἶχεν ὁρισθῇ βραβεῖον 3,000 δραχ., ἀνεδείχθη νικητὴς ὁ ἵππος «Κίττος» τοῦ κ. Τσαντρῆ, διανύσας τὸ διάστημα εἰς 20' 46", δευτέρος δ' ὁ τοῦ κ. Φραγκλίδου. Κατὰ τὸ τέταρτον

ἀγώνισμα τῶν 2,000 μέτρων ἐνίκησεν ὁ ἵππος «Καλλονὴ» τοῦ Ἀλῆ Βεχίτ, διανύσας τὸ διάστημα εἰς 2' 47". Τὸ βραβεῖον διὰ τὸ διαγώνισμα τοῦτο ἀπετελεῖτο ἐκ πεντακοσίων δραχμῶν. Δεύτερος δὲ νικητὴς μετ' αὐτὸν ἀνεδείχθη ὁ ἵππος τοῦ κ. Ἀγγελῆκου. Εἰς τὸν πέμπτον ἀγῶνα τῶν 2,000 μέτρων ἐνίκησεν ἡ «Σκύλλα» τοῦ ἀξιωματικοῦ κ. Μπενάκη, φθάσασα εἰς τὸ πέρας εἰς 3' 20". —Προχθὲς τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη ἐκ Πατρῶν ὅτι τὸ πλοίαριον τοῦ ἐκ Ναυπάκτου πλοίαρχου Δ. Τραγούδα, τὸ χρησιμοποιούμενον εἰς τὴν διαπεραιώσιν ἐπιβατῶν ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν Στερεὰν καὶ τανάπαλιν ἀπολέσθη αὐτανδρὸν τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Τρίτης μεταξὺ Αἰγίου καὶ Βιτρινίτης καὶ ὅτι ἐπνίγησαν 14 ἐπιβάται. Οἱ πνιγέντες δέκα τέσσαρες ἐπιβάται ὀνομάζονται Παναγιώτης Παπαθανασίου, Ἀθανάσιος Χρηστόπουλος ἐξ Αἰγίου, Παπαϊωάννου ἱερεὺς ἐκ Γουμενίτης τοῦ χωρίου Σιδίτσι τῶν Καλαβρύτων, ὁ υἱὸς τοῦ καὶ ὁ γαμβρὸς του, Ἀπόστολος Τασούλιας ἐκ τοῦ δήμου Λαπαθῶν, Σ. Καζαμίας ἐκ Δικκοποῦ, Γεώργιος Παλαιολόγος ἐκ Πλατάνου τῆς Κραθίδος, Μαχαίρας ἐκ Σουδενῶν, Ἀνδρ. Παπαδός καὶ τέσσαρες ἄλλοι ἀγνωστοί. Ἐκ τοῦ φρικτοῦ τούτου ναυαγίου ἐσώθησαν οἱ τρεῖς ναῦται καὶ τέσσαρες ἐπιβάται, ἐκ τῶν ὁποίων κατάγονται ἐκ τοῦ Πλατάνου τῆς Αἰγιαλείας, εἰς Παναγιώτης ὀνόματι ἀγνώστου ἐπωνύμου ἐκ τοῦ χωρίου Τρικλίτη τοῦ δήμου Λαπαθῶν καὶ ὁ τέταρτος ἐκ Καλαβρύτων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀνεχώρησε δι' Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῶν ἀνεψιῶν τοῦ κ. Φίλιππος Βριζόπουλος διακρινόμενος διὰ τὰ πατριωτικά του καὶ εὐγενῆ αἰσθηματα καὶ ὁ ἐκ Δολιανῶν ἱατρὸς κ. Ἀλκιβιάδης Μελανίδης, νέος ἀρτίας μορφώσεως καὶ σπανίων ἀρετῶν, δι' ὧν ἀναμφιβόλως ἐπιφανῆ θέσιν θέλει καταλάβῃ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ.

—Ἀφίκετο ἐκ Σερβίας ὁ κ. Πελοπίδας Πανταζῆς καὶ ἀνεχώρησε διὰ Μονοδένδριον καὶ ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Πέτρος Βίκας, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Καλωτῶν· ἐξ Ἰωαννίνων οἱ φοιτηταὶ κ. κ. Παῦλος Ποτέτης τῆς ἱατρικῆς, Γεώργ. Γεωργίτης τῶν Φυσ. Ἐπιστημῶν, Δημήτρ. Γκαρλάκης τῆς Φαρμακευτικῆς, Βασίλ. Ποτέτης τῆς Νομικῆς· ἐξ Ἀργυροκάστρου Χαραλ. Κάτσος τῆς ἱατρικῆς καὶ Ἀριστείδης Καρέτσιος τῆς Ἐμπορικῆς Ἀκαδημίας.

—Ἀφίκετο ἐκ Σερβίας ὁ κ. Ἀνδρ. Οἰκονόμου, ἐξ Ἀρτισίτης ὁ κ. Ἰωάννης Βέλλος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σερβίαν, ἐκ Καστορίας ὁ κ. Βίτσης κ. Δημοσθένης Δάνος, ὅστις ἐνεγράφη εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν, ἐκ Λαμπόδου ὁ κ. Δημοσθ. Ντέτσικος φοιτ. τῆς ἱατρικῆς καὶ Θωμ. Μίστος διδασκαλιστής, ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Γεώργ. Κραψίτης σπουδαστής τῆς Ἐμπορ. Ἀκαδημίας, Χαραλάμ. Ποτέτης καὶ Δημ. Κυρούσης τελειόφ. τῆς φιλολογίας, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Μακεδονίαν.

—Μετὰ χαρὰς ἀναγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τῆς δεσποινίδος Ἀνδρομάχης θυγατρὸς τοῦ ἐκ Δοδρῆς κ. Μιχ. Κολοκούθα μετὰ τοῦ ἐν Καβάλλᾳ ἐμπορευομένου κ. Ἰω. Παπαϊωάννου· εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν στέψιν.

✱

Ὁ ἐκ Δολιανῶν συμπατριώτης Στέφ. Ναχόπουλος ἠνέφξεν ἐν Πειραιεῖ εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Μιαούλη καὶ Ἀρεῶς καφετεῖον καὶ ὀνόμασεν αὐτὸ «Ἡπειρωτικὸν Κέντρον».

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Σ. Καμπίνια. — Ἰω. Κ. Ἡράκλειον. — Μ. Μ. Βουκουρέστιον. — Β. Μ. Χαρτούμ. — Ι. Ρ. Μαγκάλια. Ἐλπίσθησαν. Εὐχαιροῦμεν θερμῶς ἀπαντάς. Β. Τδ. Ηεραῖα. Σὰς ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν τὸ φύλλον. Ἀδελ. Ι. Οἰκ. Νίδα. Ὡσαύτως ἐνεγράψαμεν ὑμᾶς. Γ. Π. Πάτρας. Θὰ ληρθῇ ὑπ' ὅψει ἀπὸ προσεγγέ. — Μετοδοβίτην. Ἡ διατριβὴ σας ἐρρήθη εἰς τὸ ζεμπίλι, ἐνθα ἀναπαύονται τὸν αἰώνιον ὕπνον ἅπαντα τὰ ἀνώνυμα ἀποστελλόμενα. Εἴπομεν καὶ ἄλλοτε ὅτι δὲν ἐννοοῦμεν οὐτὲν κἄν νὰ ἀναγνώσωμεν τὰ ἀνώνυμα. Δ. Β. Κων)πόλιν. Βέβαια τυπώγεται καλὰ τὸ φύλλον ἀπὸ 15 Σ)βρίου καὶ τὸ χαρτὶ εἶνε καλὸν ἀλλὰ πληρώνομεν περισσοτέρως. Νομίζεις πῶς με τὰ ἴδια ἔξοδα μπορεῖ νὰ γίνῃ; Διὰ νὰ τὸ μεγαλώσωμεν μποροῦμεν ἀλλὰ στείλατε τίποτε κίτρινες. Τὸ ἀγῶνι ζυγνὰ τὸν ἀγωνιάτη. Μοῦ φαίνεται πῶς θὰ ἀλῶμεν τίτλον, διότι με τὸν σημερινόν δὲν ἡμποροῦμε νὰ πᾶμε ἐμπρός. Ἀδελ. Ρ. Τεργολίστα. Παχαλοῦμεν νὰ μᾶς ἀπαντήσητε. — Β. Χ. Μ. Θεσσαλονίκην. Καὶ ὁ ἕνας καλὸς εἶνε· εὐχαριστοῦμεν ἀμφοτέρους.

Τύποις Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ